

Sygn. akt III RC 158/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 01 czerwca 2017 roku w Piotrkowie Tryb.

na rozprawie

z powództwa J. D. reprezentowanej przez opiekuna prawnego D. P.

przeciwko B. L., W. C., P. C.

o zmianę alimentów - podwyższenie alimentów

1. oddała powództwo wobec pozwanych B. L., P. C. i W. C. za okres od 28.10.2016 roku;
2. odrzuca pozew wobec pozwanego W. C. za okres do 27.10.2016 roku;
3. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe;
4. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami;
5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz A. Ł. O. kwotę 147,60- złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z podatkiem VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu W. C..

Sygn. akt III RC 158/16

UZASADNIENIE

Pozwem, który wpłynął do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim 22 marca 2016 roku J. D. reprezentowana przez opiekuna prawnego D. P., wniosła o podwyższenie alimentów od swoich dzieci – pozwanych P. C., W. C. i B. L. po raz ostatni ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z 28 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt III RC 92/15 z kwoty po 350,00 złotych miesięcznie do kwoty po 800,00 złotych miesięcznie od P. C. oraz B. L., a z kwoty po 200,00 złotych do kwoty po 700,00 złotych od W. C., płatnych do dnia 5 każdego miesiąca z góry.

W uzasadnieniu pozwu opiekun prawny powódki podniósł, że 17 grudnia 2015 roku J. D. miała kolejny udar, a jej stan zdrowia znacznie się pogorszył. Nadto 9 marca 2016 roku zmarł syn powódki A. C., który do tej pory wspierał ją przekazywaniem drogich opatrunków, jak i alimentów. Wskazała, że złożenie zabezpieczenia alimentów od W. C. do komornika okazało się być bezskuteczne, jak również alimenty nie są wypłacane z Funduszu Alimentacyjnego.

Na rozprawie 21 lipca 2016 roku pełnomocnik opiekun prawny powódki podtrzymał powództwo w stosunku do B. L. i P. C., jak również wniósł o wyłączenie do odrębnego postępowania w zakresie żądania alimentów od W. C. i zawieszenie tego postępowania.

Pełnomocnik P. C. wniósł o oddalenie powództwo oraz o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania wobec pozwanego W. C..

Pozwana B. L. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania wobec W. C..

Postanowieniem z 21 lipca 2016 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie sygn. akt III RC 92/15 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim z powództwa J. D. reprezentowanej przez opiekuna prawnego D. P. przeciwko W. C. o alimenty na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc.

Na rozprawie 21 lutego 2017 roku pełnomocnik opiekuna prawnego powódki zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, iż wniósł o podwyższenie alimentów od pozwanego W. C. z kwoty po 100,00 złotych do kwoty po 200,00 złotych miesięcznie oraz od pozwanych P. C. i B. L. z kwoty po 350,00 złotych do kwoty po 800,00 złotych miesięcznie od każdego z nich, jak również wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania.

Pełnomocnik pozwanych P. C. i B. L. wnieśli o oddalenie powództwa oraz o podjęcie zawieszzonego postępowania.

Pełnomocnik pozwanego W. C. wniósł o oddalenie powództwa oraz o podjęcie zawieszzonego postępowania.

Sąd postanowił podjąć zawieszone postępowanie, z uwagi na prawomocne zakończenie sprawy sygn. akt III RC 92/15.

Na terminach rozpraw 23 maja 2017 roku i 01 czerwca 2017 roku pełnomocnicy stron podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z 28 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt III RC 92/15 zasądził alimenty od P. C. w kwocie 350,00 złotych miesięcznie, od A. C. w kwocie 500,00 złotych miesięcznie, od B. L. w kwocie po 350,00 złotych miesięcznie na rzecz J. D., płatne z góry poczynając od 4 marca 2015 roku w terminie do 10-tego każdego miesiąca, do rąk doradcy tymczasowego D. P.. Orzeczenie stało się prawomocne 16 grudnia 2015 roku.

/ dowód: wyrok k. 160 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Wówczas J. D. miała 83 lata. Od 2007 roku cierpiała na zespół otępienny. W okresie od października do listopada 2014 roku przebywała w szpitalu, gdzie dokonany został zabieg zespolenia kości udowej. Poza tym przebyła mikro udar.

/ dowód: odpis aktu małżeństwa k. 12a, zaświadczenie k. 16 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

W okresie od 2010 roku do października 2013 roku przebywała ona w domu E. T.. W czasie od października 2013 roku do października 2014 roku J. D. była w domu B. L., a podczas jej nieobecności powódka opiekowała się wynajętą przez nią opiekunką.

/ dowód: zeznania E. T. k. 113v akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Po wyjściu J. D. ze szpitala zamieszkała u E. T., gdzie przebywała do tamtej pory. W tym okresie miała zapewnioną codzienną rehabilitację odpłatną aż do końca grudnia 2015 roku. Od Bożego Narodzenia 2014 roku do końca stycznia 2015 roku do powódki przychodziła rehabilitantka dwa razy w tygodniu. Odpłatność za jedną godzinę rehabilitacji wynosiła 45,00 złotych. Od lutego 2015 roku J. D. korzystała z rehabilitacji w ramach NFZ. Od 20 marca 2015 roku powódka korzystała z kolejnych 20 rehabilitacji w ramach NFZ. Od miesiąca kwietnia 2015 roku powódka nie korzystała ona z zabiegów rehabilitacyjnych z powodu braku środków. Podczas pobytu u E. T. zakupiła ona matce łóżko, które wzięła na raty, balkonik za kwotę 500,00 złotych z czego zapłaciła 332,00 złote. W pozostałym zakresie

otrzymała dofinansowanie NFZ, materac odleżynowy za kwotę 400,00 złotych, z czego E. T. zapłaciła 120,00 złotych pozostałą część zapłacił NFZ. Poza tym nabyła ona dla powódki wózek sanitarny za 559,00 złotych, torby, ochraniacze na kał i moc za kwotę 81,00 złotych. Raz na kwartał E. T. kupowała powódce pielucho majtki, za które płaciła 369,00 złotych. Pozostałą kwotę 189,00 złotych dofinansowywał NFZ.

Po badaniach powódki okazało się, że przyswaja ona pokarm w 50%. W związku z tym i po wizycie u dietetyka, która kosztowała 190,00 złotych powódka przeszła na dietę bezresztkową. Polegała ona na zjadaniu gotowych płynów. J. D. jadła płyny firmy (...). Były to nutri – drinki od dwóch do trzech dziennie. Koszt jednego z nich wynosił 8,00 – 10,00 złotych. Powinna ona codziennie jeść rybę. J. D. miała niedrożność żył kończyn dolnych. W związku z tym zaszła konieczność zrobienia USG nóg, co kosztowało 240,00 złotych, a za co zapłaciła B. L.. Powódkę czekała prywatna wizyta u chirurga naczyniowego w Ł.. E. T. zakupiła powódce zestaw łózkowy do mycia głowy za kwotę 25,43 złote oraz zestaw do ćwiczeń rehabilitacyjnych za kwotę 215,00 złotych.

/ dowód: zeznania E. T. k. 113v, faktury VAT k. 63, 67, 68, 69, 77 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

J. D. nie posiadała majątku, ani oszczędności. Miała długi z tytułu zaciągniętych kredytów na rzecz W. C. w kwocie 20.000,00 złotych. E. T. nie miała samodzielnych źródeł utrzymania. Mieszkała z mężem i pozostawała na jego utrzymaniu. Mąż E. T. podobnie jak i jej synowie kupowali sprzęt potrzebny do funkcjonowania i rehabilitacji powódki.

/ dowód: zeznania E. T. k. 113v akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

J. D. przebywała na rencie, z tego tytułu uzyskiwała od 01 marca 2014 roku kwotę 1.168,00 złotych. Powyższe świadczenie obciążone było egzekucją komorniczą w kwocie 291,97 złotych. Powódka uzyskiwała nadto zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 206,76 złotych miesięcznie.

/ dowód: decyzja ZUS k. 15 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

B. L. z zawodu była higienistką stomatologiczną. Miała 52 lata. Mieszkała konkubentem, z którym wspólnie prowadziła gospodarstwo domowe. Zajmowała swój lokal własnościowy, za który opłacała czynsz w kwocie 500,00 złotych miesięcznie. W tej kwocie zawierała się opłata za wodę i ogrzewanie. Nadto płaciła ona za gaz kwotę 60,00 złotych kwartalnie oraz za RTV i Internet kwotę 112,00 złotych miesięcznie. Za energię elektryczną opłatę uiszczal konkubent B. L..

/ dowód: zeznania B. L. k. 114 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

B. L. zatrudniona była w (...) w P. na czas określony do dnia 30 listopada 2015 roku w pełnym wymiarze czasu pracy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem od stycznia 2015 roku w kwocie 1.278,00 złotych. Zdarzało się, że B. L. miała możliwość osiągnięcia dochodu w kwocie do 1.300,00 – 1.400,00 złotych miesięcznie, jeżeli miała dodatkowe zlecenia od pracodawcy.

/ dowód: zaświadczenie k. 88 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/1 /

Konkubent B. L. otrzymywał dochód z tytułu pracy w kwocie 3.000,00 złotych pomniejszony o koszty dojazdu do miejsca pracy w kwocie 900,00 złotych miesięcznie. Poza tym pomagał też materialnie swoim dzieciom.

B. L. miała dorosłą, samodzielną córkę, która mieszkała w Ł. i której starała się pomagać finansowo. Od miesiąca listopada 2015 roku dała E. T. kwotę 450,00 złotych na rehabilitację powódki oraz 240,00 złotych na USG i 100,00 złotych na wizytę lekarską. B. L. zakupiła powódce, gdy ta była u niej, łóżko rehabilitacyjne, które działało na pilota. Pozwana oprócz lokalu własnościowego miała majątek w postaci nieruchomości zabudowanej budynkiem gospodarczym o powierzchni 1600 m położoną w B..

/ dowód: zeznania B. L. k. 114 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

P. C. miał 57 lat, z zawodu był mechanikiem samochodowym. Zamieszkiwał wraz z żoną w domu, który stanowił przedmiot wspólności ustawowej małżonków. Ponościł on następujące koszty związane z utrzymaniem domu tj. kupował węgiel 4-5 ton na sezon grzewczy, przy czym jedna tona kosztowała 700,00 złotych, opłacał energię elektryczną w kwocie 200,00 złotych miesięcznie. Od 1980 roku P. C. prowadził wspólnie z żoną w ramach spółki cywilnej, w której miał 10 % udziałów, warsztat samochodowy, w którym zatrudniał jednego pracownika. Średni miesięczny dochód z prowadzonego warsztatu od miesiąca stycznia 2015 roku wynosił 2.000,00 złotych netto. Pozwany oprócz domu posiadał wspólnie z żoną lokal w P. przy ul. (...) oraz samochód F. (...) rok produkcji 1993 oraz samochód stanowiący własność spółki (...) rok produkcji 2008. Pozwany nie prowadził innej działalności. Nie posiadał oszczędności, ani długów. Widział on powódkę w 1997 roku i 2007 roku. Nie utrzymywał kontaktów z J. D., niełożył na jej utrzymanie.

/ dowód: zeznania P. C. k. 115, rozliczenia dochodu k. 91 zeznania B. L. k. 114 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

A. C. mieszkał w Anglii.

/ dowód: oświadczenie k. 44, 56 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z 28 kwietnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III RC 92/15 zasądził alimenty od W. C. w kwocie 100,00 złotych miesięcznie na rzecz J. D., płatne z góry poczynając od dnia 4 marca 2015 roku w terminie do 10-tego każdego miesiąca, do rąk doradcy tymczasowego D. P.. Orzeczenie stało się prawomocne 27 października 2016 roku./ dowód: wyrok k. 321 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

J. D. była leczona neurologicznie. Od kwietnia 2015 roku uczęszczała na wizyty lekarskie prywatne 1-2 razy w miesiącu. Koszt jednej z nich to była kwota 100,00 złotych. Koszt jej lekarstw stanowił kwotę 300,00 złotych miesięcznie. Powódka używała pampersów, co było wydatkiem od 300,00 do 500,00 złotych na cztery miesiące. Używała również podkładow, których koszt miesięczny stanowił 100,00 – 150,00 złotych. Miała ona prywatne rehabilitacje, których koszt wynosił 40,00 złotych za godzinę. Ilość tych rehabilitacji wyznacza jej możliwości finansowe. Powinna być rehabilitowana codziennie. W sierpniu 2015 roku miała wykonywane pięć masażów leczniczych, co stanowiło koszt 250,00 złotych. Koszt jej rehabilitacji w miesiącu wrześniu i grudniu 2015 roku wyniósł po 500,00 złotych. Powódka stosowała dietę wysokobiałkową. Musiała jeść mięso. Jej posiłki musiały stanowić równowartość 2000 kalorii dziennie. P. nutri-drinki, których miesięczny koszt wynosił 300,00 złotych (koszt jednego to 10,00 złotych, powódka spożywała go codziennie). Miała zakupione w maju 2015 roku wózek inwalidzki za kwotę 1.963,00 złote, w lipcu 2015 roku przeciwodleżynowe osłony na pięty za kwotę 63,99 złotych, w październiku 2015 roku poduszkę do masażu, w listopadzie 2015 roku łóżko rehabilitacyjne za kwotę 2.200,00 złotych.

/ dowód: zeznania D. P. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:07:12 – 00:19:54 – k. 241v - 242, faktury VAT i potwierdzenie wpłat – k. 283 - 317 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Powódka utrzymywała się z renty w wysokości około 1.229,86 złotych miesięcznie oraz z alimentów zasądzonych od córki B. L. w wysokości 350,00 złotych miesięcznie oraz od syna P. C. w kwocie 350,00 złotych miesięcznie. Miała również zasądzone alimenty od syna A. C. w kwocie po 500,00 złotych miesięcznie, ale ich nie otrzymywała, gdyż zmarł on 09 marca 2016 roku.

/ dowód: decyzja o waloryzacji renty – k. 282, zeznania D. P. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:07:12 – 00:19:54 – k. 241v - 242 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

03 marca 2016 roku D. P. została ustanowiona opiekunem prawnym dla ubezwłasnowolnionej całkowicie J. D.. Zamieszkuje w swoim mieszkaniu.

/ dowód: zeznania D. P. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:07:12 – 00:19:54 – k. 241v - 242 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

A. C. zmarł 09 marca 2016 roku.

/ dowód: zeznania D. P. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:07:12 – 00:19:54 – k. 241v - 242 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15/

W. C. nie utrzymywał kontaktów z powódką co najmniej od 7 lat.

/ dowód: zeznania D. P. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:07:12 – 00:19:54 – k. 241v - 242 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Pozwany mieszkał w prywatnej kamienicy w wynajętym lokalu o pow. 16 m². Opłacał jedynie połowę czynszu, na co godził się właściciel. Była to kwota 100,00 złotych miesięcznie. Za energię elektryczną ponosił koszt 350,00 złotych miesięcznie. Miał zaległość z tytułu niepłacenia czynszu na kwotę 6.000,00 złotych. Czeka na lokal socjalny. W. C. był zarejestrowany w PUP jako bezrobotny bez prawa do zasiłku od 5 lat. Utrzymywał się z pomocy społecznej w kwocie 604,00 złote miesięcznie. Nie miał innych źródeł dochodu. Zasiłek został mu przyznany do stycznia 2017 roku. Pozwany miał zawał serca. Leczył się kardiologicznie, neurologicznie i w poradni zdrowia psychicznego. Leczenie to odbywało się w ramach NFZ. Koszt leczenia farmakologicznego w związku z problemami kardiologicznymi wynosił 400,00 złotych miesięcznie. Posiadał on orzeczenie o stopniu niepełnosprawności w umiarkowanym stopniu. Mógł pracować w warunkach pracy chronionej. Pozwany odbył kurs uprawniający do pełnienia funkcji opiekuna. Nie miał oszczędności, ani majątku. Miał dług w wysokości łącznej około 80.000,00 złotych. Wyrażał on chęć opieki nad powódką i kontaktu z nią, ale stał temu na przeszkodzie konflikt z siostrą E. T..

/ dowód: zeznania W. C. z rozprawy z 19 kwietnia 2016 roku – czas nagrania 00:19:54 – 00:36:19 – k. 242 - 242v , decyzja (...) k.216, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 219, faktury VAT – k.218 i 247 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

W dniu 03 marca 2016 roku miał wykonane badanie RTG, które wykazało lewostronne skrzywienie kręgosłupa lędźwiowego z rotacją kręgów. Zmiany zwyrodnieniowe w trzonach kręgów i w stawach międzykręgowych.

/ dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 240 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Pozwany przeznacza miesięcznie około 150,00 – 200,00 złotych na zakup lekarstw.

/ dowód: faktury VAT – k. 252 – 274 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. III RC 92/15 /

Obecnie powódka J. D. ma 85 lat. Ma w sumie 11 wnucząt. Mieszka w lokalu, które przekazała w drodze darowizny córkom E. T. i B. L.. Uczyniła to w zamian za opiekę nad nią. E. T. zawarła z powódką umowę użyczenia w/w lokalu. J. D. płaci część opłaty za czynsz tj. 150,00 złotych, energia elektryczna w kwocie 80,00 złotych miesięcznie, gaz 66,00 złotych miesięcznie, woda ogrzewana jest za pomocą bojlera. Zaliczka na centralne ogrzewanie wliczona jest do czynszu. Na koniec roku należy uiścić dopłatę z tytułu ogrzewania, w 2016 roku była to kwota 558,00 złotych. Ponadto opłaca RTV w kwocie 69,00 złotych miesięcznie. Drugą część czynszu opłaca B. L. w kwocie 130,00 złotych miesięcznie. Od marca 2015 roku powstało zadłużenie z tytułu nieopłacanego czynszu, które częściowo uregulowała pozwana B. L. w kwocie 891,07 złotych.. Obecnie wszystkie należności są uregulowane.

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; umowa użyczenia k. 43 - 44; zawiadomienie k. 91, potwierdzenie k. 91; akt notarialny k. 91 /

J. D. utrzymuje się z renty oraz zasiłku pielęgnacyjnego w łącznej kwocie 1.291,00 złotych miesięcznie. Nie ma innych źródeł utrzymania. Posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności z powodu otępienia starczego.

Przeszła złamanie kości udowej. Ma problemy z chodzeniem. Jest po kilku udarach. Obecnie samodzielnie się nie porusza. Nie jest w stanie sama się napić, czy zjeść. Wymaga pomocy osób trzecich i codziennej rehabilitacji. Cierpi na postępujący zanik mięśni. Ma przykurcze nóg i usztywnienie kości. Wymaga całodobowej opieki. Korzysta z pampersów. W nocy trzeba pomagać jej w zmianie pozycji. Koszt leków dla J. D. to kwota od 150,00 złotych do nawet 400,00 złotych na około miesiąc / półtora miesiąca. Korzysta z wózka inwalidzkiego. Ma wykupioną polisę ubezpieczeniową za opłatą 34,00 złote miesięcznie. J. D. musi stosować dietę wysokobiałkową. Musi zjadać 5 posiłków dziennie i wypić półtora litra wody dziennie. Wypija specjalnego drinka, którego koszt to 10,00 złotych. Ponadto pije codziennie elektrolity, których koszt to 4 złote. Wyżywienie powódki to koszt 1.300 złotych miesięcznie. Koszt pianki do mycia to kwota 20/30 złotych, kremu na odparzenia 17/19 złotych, kremu nawilżającego 17/21 złotych. Środki czystości, do mycia i oklepywania to łączny koszt 160,00 złotych miesięcznie. Wydatek na pampersy to 2,70 złotych za sztukę, pielucho majtek 2,20 złotych za sztukę. Dzienny koszt pampersów wynosi ok. 10,00 złotych. Koszty prania odzieży i pościeli dla powódki to kwota ok. 100,00 /110,00 złotych miesięcznie. J. D. korzysta z łóżka i materaca odleżynowego, które należy czyścić specjalnym preparatem kosztującym 36,00 złotych, który wystarcza na 2 miesiące. Koszt Środków higienicznych to 100,00 złotych miesięcznie, a sprzątania kolejne 100,00 złotych. W ostatnim czasie powódka miała zakupiony kombinezon za 50,00 złotych oraz kilka par dresów. B. L. przywozła dla powódki torbę ubrań. J. D. zgodnie z zaleceniami lekarskimi powinna być rehabilitowana codziennie. Może korzystać z niej w ramach NFZ dwa razy do roku po 10 dni. Jest rehabilitowana prywatnie w ramach możliwości. Koszt jednorazowy to 50,00 złotych.

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; zeznania D. P. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:20:49 do 01:33:20 k. 122 - 122v; decyzja o waloryzacji renty k. 29; faktury VAT k. 30 - 42; pismo (...) w P. k. 45; zaświadczenia lekarskie k. 46; dokumentacja medyczna k. 102 /

Powódka mieszka wspólnie z E. T., która opiekuje się nią. Ponadto w opiece nad powódką pomaga również D. P., która bardzo często przychodzi do ich miejsca zamieszkania. E. T. nie chce oddać powódki do specjalistycznego zakładu opieki, twierdzi, iż sama chce się zajmować matką.

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; zeznania D. P. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:20:49 do 01:33:20 k. 122 - 122v /

Pozwana B. L. ma obecnie 53 lata. Mieszka sama. Pracuje zawodowo, uzyskuje dochód w kwocie 1.715,00 złotych netto miesięcznie. Z uwagi na wymóg stawiany przez pracodawcę podjęła dalsze kształcenie, w związku z czym ponosi opłatę w kwocie 190,00 złotych miesięcznie. Uczęszcza do Szkoły Medycznej (...) w P. w zawodzie (...) (...) w formie niestacjonarnej. Opłaca czynsz w kwocie 460,00 złotych miesięcznie oraz połowę czynszu lokalu, który zamieszkuje powódka. Opłaca rachunki za energię elektryczną i gaz w kwocie 80,00 złotych miesięcznie, TV za kwotę 100,00 złotych miesięcznie oraz telefon za kwotę 100,00 złotych miesięcznie. Przeznacza na własne leczenie kwotę ok. 30,00 – 40,00 złotych miesięcznie. Miała uraz kręgosłupa, przykurcze palców. Pracuje w wymiarze 8 – 10 godzin dziennie. Z uwagi na swój stan zdrowia, nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Orzeczono wobec niej stopień niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym do 31 grudnia 2018 roku. Posiada dług u osoby prywatnej w kwocie 1.000,00 złotych. Uważa, iż E. T. utrudnia jej kontakt z powódką.

/ dowód: zeznania B. L. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:33:20 do 01:45:46 k. 122v; zaświadczenie o kontynuacji nauki k. 91; karta przychodów k. 91; zaświadczenie o zatrudnieniu k. 91; umowa o przeprowadzenie procesu kształcenia k. 91; zeznanie podatkowe k. 91; karta informacyjna leczenia k. 91; orzeczenie o niepełnosprawności k. 91 /

B. L. po raz ostatni odwiedziła powódkę w Dzień Matki. Była to jedyna wizyta w 2017 roku. W 2016 roku odwiedzała ją około jeden raz w miesiącu. Nie sprawuje nad nią żadnej opieki. W ostatnim czasie raz zapłaciła za wizytę lekarską oraz wykupiła receptę na rzecz J. D..

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; zeznania D. P. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:20:49 do 01:33:20 k. 122 - 122v /

Pozwany P. C. ma obecnie 58 lat. W ostatnim czasie przeszedł kilka operacji na oko. Miał usuniętą siatkówkę oka w 2016 roku. Ma skoki ciśnienia, bierze leki. Nie może fizycznie pracować. Nie korzysta ze zwolnienia lekarskiego. Prowadzi wspólnie z żoną zakład mechaniki samochodowej, w której pozwany ma 10% udziału. Roczny dochód z prowadzonej działalności wynosi 30.000,00 złotych. Nie posiada innych źródeł utrzymania. Mieszka wspólnie z żoną w ich wspólnym domu, za który ponoszą opłaty za ogrzewanie 5.000,00 złotych rocznie, energię elektryczną 200,00 złotych co dwa miesiące, za wodę i ścieki 150,00 złotych co dwa miesiące, śmieci około 20,00 złotych miesięcznie, TV 40,00 złotych miesięcznie, ubezpieczenie domu 500,00/600,00 złotych rocznie, podatek od nieruchomości 1.460,00 złotych kwartalnie. Koszt leczenia pozwanego to 100,00 złotych miesięcznie oraz jego żony również około 100,00 złotych miesięcznie. Nie posiada zadłużenia. P. C. wraz z żoną są właścicielami lokalu w kamienicy, w którym obecnie mieszka jego teściowa oraz działkę letniskową w S..

/ dowód: zeznania P. C. z rozprawy z 01 czerwca 207 roku protokół audio video czas od 01:45:46 do 02:00:16 k. 122v - 123; zeznanie podatkowe k. 91; decyzja w sprawie ustalenia podatku od nieruchomości k. 91; faktury VAT k. 91; ubezpieczenie OC k. 91; rozliczenie dochodu k. 91; podsumowanie księgi przychodów i rozchodów k. 91 /

Pozwany P. C. nie interesuje się losem powódki. Nie odwiedza jej, nie kontaktuje się z jej opiekunem od sierpnia 2015 roku. Nie łoży na jej utrzymanie poza płacnymi alimentami.

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; zeznania D. P. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:20:49 do 01:33:20 k. 122 - 122v; zeznania P. C. z rozprawy z 01 czerwca 207 roku protokół audio video czas od 01:45:46 do 02:00:16 k. 122v - 123/

Pozwany W. C. ma obecnie 55 lat. Mieszka w prywatnej kamienicy, czeka na lokal socjalny. Ponosi opłaty za mieszkanie w łącznej wysokości 400,00 złotych miesięcznie. Koszt jego leków to kwota około 400,00 złotych miesięcznie, z czego uzyskuje dofinansowanie w ramach opieki społecznej w kwocie 100,00/150,00 złotych miesięcznie. Poszukuje pracy. Jest zarejestrowany w PUP. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym do 31 marca 2020 roku. Skończył kurs opiekuna osób starszych. Nie ma predyspozycji do rehabilitacji. Nie płaci alimentów na rzecz powódki, ma dług alimentacyjny, który rośnie. Utrzymuje się z zasiłku w kwocie 604,00 złote miesięcznie. Nie podejmuje prac dorywczych. Cierpi na zawroty głowy, zwyrodnienie kręgosłupa, niedokrwistość serca, jest nerwowo. Ma wadę wrodzoną serca. Uczęszcza na wizyty do psychiatry, kardiologa i neurologa w ramach NFZ. Nie posiada majątku. Porusza się starym rowerem. Jest zadłużony u osoby prywatnej na kwotę 3.000,00 złotych.

/ dowód: zeznania W. C. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 02:00:16 do 02:28:17 k. 123; karty aktywności zawodowej bezrobotnego k. 23 - 23v i 91; oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania k. 55 - 57; zaświadczenia o stanie zdrowia k. 91; decyzja (...) w P. k. 91; orzeczenia o stopniu niepełnosprawności k. 91 i 127-128; faktury VAT k. 91; certyfikat k. 91; zaświadczenie o ukończeniu kontraktu socjalnego k. 91 /

W. C. w roku 2016 odwiedził powódkę 4 razy. E. T. nie chce go wpuszczać do swojego miejsca zamieszkania, gdyż uważa, że w przeszłości pozwany okradał powódkę. Nie łoży na jej utrzymanie. Chciałby pomagać E. T. przy opiece nad powódką.

/ dowód: zeznania E. T. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 00:05:49 do 01:19:45 k. 121 - 122; zeznania D. P. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 01:20:49 do 01:33:20 k. 122 - 122v; zeznania W. C. z rozprawy z 01 czerwca 2017 roku protokół audio video czas od 02:00:16 do 02:28:17 k. 123 /

A. C. zmarł w marcu 2016 roku. Posiada on dwójkę dzieci W. w wieku 35 lat oraz M. w wieku 40 lat.

Sąd zważył, co następuje:

powództwo J. D. o podwyższenie alimentów od jej dzieci B. L., P. C. i W. C. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny pozwanych względem powódki wynika z treści art. 128 kro, który stanowi, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie z art. 129 § 2 kro krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Podstawą żądania powództwa jest treść art. 138 kro, zgodnie z którym to przepisem w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja art. 135 kro, stosownie do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę - zwiększenie, ale i zmniejszenie - zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę - zwiększenie, ale i zmniejszenie - zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zmiana stosunków w rozumieniu powyższego przepisu musi być istotna i polegać na istotnym zwiększeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, bądź istotnej zmianie w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Aby ocenić tę zmianę należy porównać stosunki obecne z panującymi poprzednio, gdy ustalano obowiązek alimentacyjny.

W przedmiotowej sprawie, brak jest podstaw do podwyższenia ustalonych po raz ostatnio alimentów od pozwanych na rzecz powódki. Istotnie, Sąd dostrzega, że usprawiedliwione potrzeby J. D. są znaczne z uwagi na jej aktualny stan zdrowia. W toku niniejszego procesu również pozwani nie kwestionowali sytuacji powódki, która jako osoba leżąca, wymaga stałej opieki, nie ma własnego mieszkania, wymaga przyjmowania leków, zgodnie z zaleceniami lekarskimi wskazana jest jej codzienna rehabilitacja, winna przestrzegać kosztownej diety, do jej pielęgnacji niezbędne są środki czystości i artykuły higieniczne w znacznych ilościach. Wszystkie wyżej wskazane czynniki nie mogą być zapewnione ze środków uzyskiwanych w ramach renty oraz zasiłku na rzecz J. D., gdyż ich wysokość na to nie pozwala. Jednakże podkreślić należy, że świadczenie alimentacyjne determinują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale również sytuacja osób zobowiązanych. Uwzględnić należy bowiem możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanych, gdyż zobowiązanie ich do łożenia środków utrzymania na rzecz powódki nie może z kolei prowadzić do popadnięcia przez nich w niedostatek. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pozwana B. L. ponad ustalone dotychczas alimenty w kwocie 350,00 złotych miesięcznie łoży również częściowo na utrzymanie lokalu, w którym mieszka powódka. Tak więc w istocie świadczenia, które łoży ona na rzecz J. D. stanowią niespełna kwotę 500,00 złotych. Uwzględniając, iż pozwana uzyskuje dochody w wysokości 1.715,00 złotych netto miesięcznie, z których musi opłacić utrzymanie własnego mieszkania, wyżywienia, odzieży, środków higienicznych i czystości, leczenia, jak również obecnie wymaganego przez pracodawcę podnoszenia kwalifikacji w kwocie 190,00 złotych miesięcznie, konsumuje ona w całości uzyskiwany dochód. Nie ma zatem możliwości płatniczych, które pozwalałyby jej łożyć na utrzymanie J. D. alimentów w kwocie po 800,00 złotych miesięcznie oraz opłacać własne usprawiedliwione potrzeby. Podobnie sytuacja się przedstawia w sytuacji P. C.. Obecnie łoży on na utrzymanie powódki alimenty w kwocie 350,00 złotych miesięcznie. Uzyskuje on wspólnie z żoną dochód miesięczny oscylujący w granicach 2.500,00 złotych. Ponoszą oni wspólnie koszty utrzymania nieruchomości, które w zasadzie stanowią kwotę niespełna 1.000,00 złotych miesięcznie, a więc znaczną część dochodu. Uwzględniając potrzeby pozwanego oraz jego żony związane z wyżywieniem, odzieżą, leczeniem, środkami higienicznymi oraz czystości, brak jest wolnych środków, które P. C. mógłby zagospodarować na wyższe alimenty, tym bardziej nie w kwocie po 800,00 złotych miesięcznie. Analizując z kolei sytuację W. C. i wysokość alimentów, do których został zobowiązany na rzecz powódki w kwocie 100,00 złotych, również brak jest wskazań do ich podwyższenia. Pozwany od dłuższego czasu poszukuje zatrudnienia, co skutecznie udowodnił w toku niniejszego postępowania przedkładając karty aktywności osoby bezrobotnej. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Leczony jest kardiologicznie, neurologicznie i psychiatrycznie. Jego sytuacja jest trudna, gdyż w

zasadzie sam nie ma środków na zaspokojenie własnych potrzeb. Utrzymuje się obecnie jedynie z zasiłku w kwocie 604,00 złotych miesięcznie. Nie ma realnych możliwości dołożenia na utrzymanie powódki alimentów w kwocie po 200,00 złotych miesięcznie. Konkludując, mimo niezaspokojenia wszystkich potrzeb powódki, brak jest wskazań do podwyższenia alimentów od pozwanych, gdyż ich sytuacja na to nie pozwala. Obecnie ustalona wysokość alimentów jest i tak stosunkowo wysoka do wartości osiągniętych przez nich zarobków. Odnieść się również należy do faktu, iż w uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa powódki podniosła, że sytuacja J. D. uległa pogorszeniu z uwagi na śmierć syna A. C., któryłożył na jej rzecz alimenty w kwocie 500,00 złotych oraz przesyłał kosztowne opatrunki. Sąd nie może jednak rozdzielić obowiązku alimentacyjnego osoby, która zmarła, a była zobowiązana do alimentów, na pozostałych zobowiązanych, gdyż rozwiązaniu takiemu przeczy regulacja zawarta w art. 129 § 2 kro wskazanym już powyżej, tj. krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Nadto z treści art. 139 krio obowiązek alimentacyjny nie przechodzi na spadkobierców. Wskazać w tym miejscu należy również na treść art. 132 kro, zgodnie z którym obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Jeżeli pozwani nie są w stanie zaspokoić potrzeb powódki należy rozważyć żądanie ustalenia obowiązku alimentacyjnego od osób w dalszej kolejności zobowiązanych, a więc wnuków, których powódka ma aż jedenaścioro, jak wynika z zeznań E. T..

Podkreślić należy, że analizując sytuację W. C. Sąd brał pod uwagę jedynie okres od 28 października 2016 roku do chwili zamknięcia rozprawy. Powyższe nastąpiło z tego powodu, iż wyrok w przedmiocie ustalenia wysokości alimentów od w/w pozwanego na rzecz J. D. stał się prawomocny dopiero w dniu 27 października 2016 roku, kiedy to Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił apelację od wyroku Sądu Rejonowego w sprawie sygn. akt III RC 92/15. Tymczasem pozew w sprawie niniejszej przeciwko m.in. W. C. wpłynął w 22 marca 2016 roku, a więc w momencie kiedy w toku było postępowanie w sprawie pod sygn. akt III RC 92/15. Stąd też Sąd za ten okres do 27 października 2016 roku odrzucił pozew z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, a to na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Korzystając z dobrodziejstwa płynącego z art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623), zważywszy na sytuację materialną stron, Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe.

Zgodnie z treścią art. 100 kpc, który stanowi jedną z zasad rządzących rozstrzygnięciem w przedmiocie kosztów postępowania w procesie, Sąd zniósł wzajemnie te koszty między stronami.

Z uwagi na sytuację materialną W. C. oraz fakt, iż wypowiedział on pełnomocnictwo niedługo po tym, jak został mu przyznany pełnomocnik z urzędu, zgodnie z treścią art. 102 kpc Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz a. O. kwotę 147,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu. Wskazane wynagrodzenie zostało ustalone na podstawie § 8 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801) po doliczeniu należnego podatku VAT (120,00 złotych + 23 % x 120,00 złotych = 146,60 złotych).

W tym stanie rzeczy, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa, należało orzec, jak w wyroku.